

Briselē, 12.1.2021.
COM(2021) 16 final

2021/0007 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

**par nostāju, kas Starptautiskajā Civilās aviācijas organizācijā Eiropas Savienības vārdā
jāieņem jautājumā par Konvencijas par starptautisko civilo aviāciju 9. pielikuma
D iedaļas 28. grozījumu**

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA PRIEKŠMETS

Šis priekšlikums attiecas uz lēmumu, ar kuru nosaka nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Starptautiskajā Civilās aviācijas organizācijā (ICAO) saistībā ar Konvencijas par starptautisko civilo aviāciju ("Čikāgas konvencija") 9. pielikuma par pārvadājumu atvieglošanas pasākumiem 28. grozījumu. ICAO padome pieņēma šo grozījumu 2020. gada 23. jūnijā.

Grozījums Nr. 28 attiecas uz pasažieru datu reģistra (PDR) datu apstrādes noteikumiem, kas aplūkoti 9. pielikuma 9. nodaļas D iedaļā.

PDR dati ir pasažieru persondati, kurus aviokompānijas vāc savas darbīdumdarbības nolūkiem, pretstatā citiem ar ceļošanu saistītiem datiem, piemēram, iepriekšējai pasažieru informācijai (IPI), kurus tās vāc iestāžu uzdevumā. Tiesībaizsardzības iestādes visā pasaulē cīnās pret terorismu un citu veidu smagiem noziegumiem arvien vairāk izmanto PDR datus, ko tām nosūtījušas aviokompānijas.

2. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

2.1. Konvencija par starptautisko civilo aviāciju ("Čikāgas konvencija")

Čikāgas konvencijas mērķis ir reglamentēt starptautisko gaisa transportu. Tā stājās spēkā 1947. gada 4. aprīlī, un ar to tika izveidota Starptautiskā civilās aviācijas organizācija jeb ICAO.

Visas ES dalībvalstis ir Čikāgas konvencijas puses.

2.2. Starptautiskā civilās aviācijas organizācija

ICAO ir specializēta Apvienoto Nāciju Organizācijas aģentūra. ICAO uzdevumi ir izstrādāt starptautiskās aeronavigācijas principus un metodes un veicināt starptautiskā aviotransporta plānošanu un attīstību.

ICAO padome ir ICAO pastāvīga struktūra, un tās sastāvā ir 36 līgumslēdzējas valstis, kuras ICAO asambleja ievēlējusi uz trīs gadu termiņu. 2019.–2022. gadā ICAO padomē ir pārstāvētas 7 ES dalībvalstis¹.

Čikāgas konvencijas 54. pantā uzskaitītajos ICAO padomes obligātajos pienākumos ietilpst starptautisku standartu un ieteicamās prakses (*Standards and Recommended Practices – SARPs*) pieņemšana, ko noformē kā Čikāgas konvencijas pielikumus. Standarti ir specifikācijas, kuru vienota piemērošana tiek uzskatīta par nepieciešamu, savukārt ieteicamās prakses piemērošana nav obligāta.

ICAO padome sasauc arī asambleju, kas ir ICAO suverēna struktūra. ICAO asamblejas sanāksmes notiek ne retāk kā reizi trijos gados, un tajās tiek noteikts organizācijas politiskais virziens nākamajiem trīs gadiem. ICAO asamblejas 40. sesija notika Monreālā, Kanādā, no 2019. gada 24. septembra līdz 4. oktobrim.

2.3. ICAO standartu un ieteicamās prakses (SARPs) PDR jomā atjaunināšanas process

Jaunu PDR starptautisko standartu un ieteicamās prakses (SARPs) izstrāde ir balstīta uz Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūciju 2396 (2017), kas pieņemta

¹ Šīs valstis ir Francija, Grieķija, Itālija, Nīderlande, Somija, Spānija un Vācija.

2017. gada 21. decembrī². Rezolūcijā noteikts, ka ANO dalībvalstīm “ICAO standartu un ieteicamās prakses īstenošanas nolūkā ir jāattīsta spēja vākt, apstrādāt un analizēt pasažieru datu reģistra (PDR) datus un jānodrošina, ka visas to kompetentās valsts iestādes, izmantojot PDR datus un apmainoties ar tiem, pilnībā ievēro cilvēktiesības un pamatbrīvības”. Turklāt tajā ICAO tiek mudināta “sadarboties ar ANO dalībvalstīm nolūkā noteikt PDR datu vākšanas, izmantošanas, apstrādes un aizsardzības standartu”.

Priekšlikumu izstrāde PDR jomas SARPs pārskatīšanai tika uzticēta ekspertu grupai – ICAO PDR darba grupai, ko ICAO Gaisa transporta komiteja (GTK) izveidoja 2019. gada martā. Darba grupas darbs noslēdzās 2019. gada decembrī, un ICAO Pārvaldījumu atvieglošanas pasākumu komisija to pārskatīja 2020. gada janvārī.

ICAO Pārvaldījumu atvieglošanas pasākumu komisijas priekšlikumus Gaisa transporta komiteja apstiprināja 2020. gada 7. februārī. Šim apstiprinājumam sekoja oficiāla apspriešanās ar ICAO dalībvalstīm, nosūtot ICAO vēstuli valstīm Nr. 2020 14E. Apspriešanās ar valstīm noslēdzās 2020. gada 15. maijā.

Pēc apspriešanās ar valstīm ICAO sekretariāts izanalizēja no valstīm saņemtās atbildes un iesniedza priekšlikumu Gaisa transporta komitejai. Sekretariāta priekšlikums bija praktiski identisks 2020. gada janvāra Pārvaldījumu atvieglošanas pasākumu komisijas sanāksmes apstiprinātajam priekšlikumam. Līdzīgi, GTK savā 2019. gada 19. jūnija sanāksmē ieteica ICAO padomei pieņemt standartus un ieteicamo praksi attiecībā uz PDR, kā tos iesniedzis sekretariāts, izdarot tikai nelielus labojumus.

ICAO padome 2020. gada 23. jūnijā savas 220. sesijas desmitajā sanāksmē pieņēma Čikāgas konvencijas 9. pielikuma 28. grozījumu. Kā minēts iepriekš, 9. pielikumā ir noteikti starptautiskie standarti attiecībā uz pārvaldījumu atvieglošanas pasākumiem, un tā 9. nodaļas D iedaļa attiecas tieši uz PDR.

ICAO 2020. gada 17. jūlijā ar citu vēstuli valstīm (EK 6/3-20/71) informēja savas dalībvalstis par 28. grozījuma pieņemšanu. Grozījums ir stājies spēkā 2020. gada 30. oktobrī, ja vien lielākā daļa valstu līdz minētajam datumam nav darījušas zināmu savu nepieņemšanu saskaņā ar Čikāgas konvencijas 90. pantu. Grozījums tiks piemērots no 2021. gada 28. februāra. Tomēr ICAO dalībvalstis līdz 2020. gada 30. janvārim var paziņot par jebkādam atšķirībām starp saviem valsts noteikumiem un praksi un noteikumiem, kas ietverti 28. grozījumā noteiktajos standartos, ja tās uzskata, ka starp attiecīgajiem valsts noteikumiem vai praksi un jebkuriem standartiem pastāv noteiktas atšķirības. Šāds paziņojums jāiesniedz saskaņā ar Čikāgas konvencijas 38. pantu un piemērojamo mehānismu atšķirību reģistrēšanai.

2.4. Ar PDR saistītie aspekti 9. pielikuma 28. grozījumā

Ja 28. grozījums stāsies spēkā, tad spēkā esošie standarti Nr. 9.22-9.22.1 un ieteicamā prakse Nr. 9.23 tiks aizstāti ar jauniem SARPs Nr. 9.23-9.38. Šie SARPs ir ievērojami detalizētāki par pašreizējo regulējumu un citstarp aptver aspektus, kas saistīti ar mērķa ierobežojumu, pārraudzību, datu subjektu tiesībām, nosūtīšanas metodi, datu saglabāšanu, sensitīvu datu apstrādi un attiecībām starp Čikāgas konvencijas līgumslēdzējām valstīm attiecībā uz PDR datu nosūtīšanu. Daži nesaistošie norādījumi, kas sniegti ICAO dokumentā Nr. 9944, kurā izklāstītas pamatnostādnes par PDR datiem³, ir atjaunināti atbilstīgi jaunajiem standartiem.

Standarts Nr. 9.23 paredz, ka līgumslēdzējām valstīm jāattīsta spējas vākt, izmantot, apstrādāt un aizsargāt PDR datus un noteikumi šo spēju praktiskai īstenošanai jāpārvērš atbilstīgā iekšējā tiesiskajā un administratīvajā sistēmā saskaņā ar SARPs. Tas, ka PDR datu apstrādes

² Drošības Padomes 2017. gada 21. decembra Rezolūcija 2396 (2017) par draudiem starptautiskajam mieram un drošībai, ko rada ārvalstu kaujinieki teroristi, kuri atgriežas.

³ ICAO, “Guidelines on Passenger Name Record (PNR) Data”, pirmais izdevums – 2010. gads.

spēju attīstīšanas prasībai ir obligāts raksturs, atbilst Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūcijai 2396 (2017).

Standarts Nr. 9.24 paredz, ka līgumslēdzējām valstīm, pilnībā ievērojot cilvēktiesības un pamatbrīvības, ir skaidri jānorāda tie PDR dati, ko tās izmantos savās darbībās, un jānosaka mērķi, kādiem iestādes drīkst izmantot PDR datus. Šādiem mērķiem, tostarp jo īpaši robežu drošības mērķiem terorisma un smagu noziegumu apkarošanai, nevajadzētu būt plašākiem, nekā tas nepieciešams. Turklāt saņēmējā valstī vai citās valstīs PDR dati būtu izpaužami tikai kompetentajām iestādēm, kas pilda attiecīgas ar PDR datu apstrādes nolūkiem saistītas funkcijas. Šīm iestādēm būtu arī jānodrošina salīdzināma aizsardzība ar to, kādu nodrošina datus izpaušošā iestāde.

Standartā Nr. 9.25 ir noteiktas prasības attiecībā uz datu drošību un personu tiesībām saistībā ar viņu PDR datu apstrādi, tostarp attiecībā uz nediskrimināciju, informācijas sniegšanu, administratīvās un tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, piekļuvi datiem un iespēju pieprasīt labojumus, dzēšanu vai piezīmju veikšanu. Ieteicamā prakse Nr. 26 mudina valstis informēt personas par viņu PDR datu apstrādi un par viņu tiesībām un pieejamajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem.

Standarts Nr. 9.27 paredz, ka līgumslēdzējas valstis PDR datu automatizētu apstrādi balsta uz objektīviem, precīziem un uzticamiem kritērijiem, kuri efektīvi norāda uz riska pastāvēšanu, neradot nelikumīgu diferenciāciju, un atturas, pamatojoties tikai uz PDR datu automatizētu apstrādi, pieņemot lēmumus, kas izraisa nozīmīgas nelabvēlīgas darbības, kuras ietekmē personu tiesiskās intereses.

Saskaņā ar standartu Nr. 9.28 valstīm ir jāizraugās viena (vai vairākas) kompetenta(-as) valsts iestāde(-es), kas ir pilnvarota(-as) veikt PDR datu aizsardzības neatkarīgu pārraudzību un noteikt, vai PDR dati tiek vākti, izmantoti, apstrādāti un aizsargāti, pilnībā ievērojot cilvēktiesības un pamatbrīvības.

Standarts Nr. 9.29 liedz valstīm pieprasīt aviokompānijām vākt PDR datus, kas nav nepieciešami to parasto darbīdarbības procedūru veikšanai, vai pirms nosūtīšanas filtrēt šādus datus. Tas arī aizliedz apstrādāt sensitīvus datus, proti, PDR datus, kas atklāj personas rasi vai etnisko izcelsmi, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību, dalību arodbiedrībās, vai datus par personas veselību, seksuālo dzīvi vai seksuālo orientāciju, – izņemot ārkārtējos un tūlītējos apstākļos, lai aizsargātu datu subjekta vai citas fiziskas personas vitālas intereses. Ja šādi dati tiek nosūtīti, valstīm tie ir jādzēš, cik drīz vien iespējams.

Standartā Nr. 9.30 ir noteikti pienākumi attiecībā uz datu saglabāšanu un PDR datu anonimizēšanu un atkārtotu personalizēšanu, nosakot, ka valstis datus glabā tikai noteiktu laiku, kā paredzēts to tiesiskajā un administratīvajā regulējumā, šis laikposms ir tāds, kāds ir nepieciešams un samērīgs ar PDR datu izmantošanas mērķiem, un pēc noteikta termiņa tie tiek maskēti. Pēc maskēšanas atkārtotai personalizācijai vajadzētu būt iespējamai tikai tad, ja datus paredzēts izmantot saistībā ar izskatīšanā esošu lietu, draudiem vai risku, kas saistīts ar nolūkiem, kādos PDR datus var apstrādāt. Ieteiktajā praksē Nr. 9.32 ierosinātais maksimālais saglabāšanas periods ir pieci gadi, un ieteiktajā praksē Nr. 9.33 ir ierosināts, ka PDR dati būtu jāanonimizē sešu mēnešu laikā un ne vēlāk kā divu gadu laikā no brīža, kad aviokompānijas tos ir pārsūtījušas.

Standartā Nr. 9.33 ir noteikts, ka PDR dati parasti būtu jāpārsūta, izmantojot tādu nosūtīšanas (“push”) metodi, kas vismazāk pārkāpj privātumu. Tā mērķis ir arī līdz minimumam samazināt slogu gaisa pārvadātājiem, ierobežojot valstu iespēju noteiktos apstākļos uzlikt naudas sodus par nosūtīšanas kļūdām un pieprasot tām ierobežot nosūtīšanas reižu skaitu.

Standarta Nr. 9.34 a) punktā ir paredzēts, ka līgumslēdzējas valstis nedrīkst kavēt vai neļaut veikt PDR datu nosūtīšanu uz citu līgumslēdzēju valsti, kura nodrošina atbilstību jaunajiem standartiem. Vienlaikus standarta Nr. 9.34 b) punktā ir paredzēts, ka ICAO līgumslēdzējas valstis saglabā spēju ieviest vai saglabāt augstāku PDR datu aizsardzības līmeni saskaņā ar savu iekšējo tiesisko regulējumu un slēgt papildu vienošanās ar citām valstīm, jo īpaši, lai ievērotu savas iekšējās juridiskās prasības, vai paredzēt sīkāk izstrādātus noteikumus attiecībā uz PDR datu apstrādi un nosūtīšanu, ar noteikumu, ka šie pasākumi citādi nav pretrunā standartiem.

Saskaņā ar standartu Nr. 9.35 līgumslēdzējas valstis pēc citas valsts pieprasījuma var tikt aicinātas pierādīt atbilstību jaunajiem standartiem. Ja līgumslēdzējas valstis nosaka, ka tām ir jā kavē PDR datu nosūtīšana vai jāuzliek naudas sods kādam gaisa pārvadātājam, saskaņā ar standartu Nr. 9.36 tām tas jā dara pārredzamā veidā un ar nolūku atrisināt situāciju.

Ieteicamā prakse Nr. 9.37 mudina valstis informēt citas valstis, kas kopā ar tām uztur gaisa satiksmi, par jebkādam būtiskām izmaiņām to PDR programmā, tostarp attiecībā uz atbilstību SARPs. Saskaņā ar ieteicamo praksi Nr. 9.38 valstīm nevajadzētu piemērot sodus gaisa pārvadātājiem tajā laikā, kamēr tie mēģina atrisināt strīdus par PDR datu nosūtīšanu.

2.5. Piemērojamais ES tiesiskais regulējums

PDR datu apstrāde ir nozīmīgs instruments ES kopīgajā atbildes reakcijā uz terorismu un smagiem noziegumiem un drošības savienības pamatelements. Ir pierādījies, ka PDR datu apstrādei, kuras gaitā nolūkā savākt pierādījumus un attiecīgā gadījumā atrast noziegumu izdarītāju līdzzinātājus un atklāt noziedznieku tīklus tiek identificēti un izsekoti aizdomīgi ceļojumu maršruti, ir būtiska nozīme teroristu nodarījumu un smagu noziegumu novēršanā, atklāšanā, izmeklēšanā un saukšanā pie atbildības par tiem. Tajā pašā laikā PDR datu apstrāde ir iejaukšanās tiesībās uz privātumu un persondatu aizsardzību, kas noteiktas ES Pamattiesību hartas (“Harta”) 7. un 8. pantā. Tāpēc saskaņā ar Hartas 52. panta 1. punktu šāda iejaukšanās tiek paredzēta tiesību aktos, tajā tiek respektēta attiecīgo tiesību būtība un, ievērojot proporcionalitātes principu, tā tiek pieļauta tikai tiktāl, ciktāl tā ir nepieciešama un patiešām atbilst kādam Savienības vispārējas nozīmes mērķim vai vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības. Viens no šādiem vispārējas nozīmes mērķiem ir pilsoņu aizsardzība pret nopietniem drošības apdraudējumiem.

Eiropas Parlaments un Padome 2016. gada 27. aprīlī pieņēma Direktīvu (ES) 2016/681 par pasažieru datu reģistra (PDR) datu izmantošanu teroristu nodarījumu un smagu noziegumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai un saukšanai pie atbildības par tiem⁴. Šī direktīva sniedz valsts iestādēm iespēju pieprasīt gaisa pārvadātājiem nosūtīt PDR datus, vienlaikus nodrošinot personu tiesības uz privātumu un datu aizsardzību. Termins, līdz kuram dalībvalstīm šis tiesību akts bija jātransponē savos tiesību aktos, bija 2018. gada 25. maijs. Rezultāti, kas gūti, 2020. gadā veicot pārskatīšanu⁵ par direktīvas piemērošanas pirmajiem diviem gadiem, parādīja, ka PDR datu apstrāde ir devusi taustāmus rezultātus cīņā pret terorismu un smagiem noziegumiem.

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/681 (2016. gada 27. aprīlis) par pasažieru datu reģistra (PDR) datu izmantošanu teroristu nodarījumu un smagu noziegumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai un saukšanai pie atbildības par tiem (OV L 119, 4.5.2016., 132.–149. lpp.).

⁵ Komisijas Ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei par Direktīvas 2016/681 par pasažieru datu reģistra (PDR) datu izmantošanu teroristu nodarījumu un smagu noziegumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai un saukšanai pie atbildības par tiem pārskatīšanu, COM(2020) 305 final. Sīkāku informāciju skatīt ziņojumam pievienotajā dienestu darba dokumentā (SWD(2020) 128 final).

2016. gada aprīlī Eiropas Parlaments un Padome pieņēma arī jaunus ES datu aizsardzības noteikumus – Regulu (ES) 2016/679 (Vispārīgā datu aizsardzības regula⁶) un Direktīvu (ES) 2016/680 (par datu aizsardzību tiesībaizsardzības nozarē⁷). Cita starpā Vispārīgā datu aizsardzības regula paredz noteikumus par persondatu starptautisku nosūtīšanu – tie ir piemērojami gaisa pārvadātāju veiktai PDR datu nosūtīšanai. Direktīva (ES) 2016/680 reglamentē persondatu apstrādi, ko veic tiesībaizsardzības iestādes, un papildina režīmu, kas Direktīvā (ES) 2016/681 noteikts attiecībā uz tādiem aspektiem kā datu subjektu tiesības un datu nosūtīšana tiesībaizsardzības iestādēm trešās valstīs katrā gadījumā atsevišķi.

Pašlaik pastāv divi starptautiski nolīgumi starp ES un trešām valstīm (proti, Austrāliju⁸ un Amerikas Savienotajām Valstīm⁹) par PDR datu apstrādi un nosūtīšanu. Eiropas Savienības Tiesa 2017. gada 26. jūlijā sniedza atzinumu (turpmāk “Atzinums 1/15”¹⁰) par paredzēto nolīgumu starp ES un Kanādu par PDR datu pārsūtīšanu un apstrādi, kurš tika parakstīts 2014. gada 25. jūnijā. Tiesa uzskatīja, ka nolīgumu tādu, kāds tas paredzēts, nevar noslēgt, jo daži no tā noteikumiem nav saderīgi ar Hartā aizsargātajām pamattiesībām uz privātumu un persondatu aizsardzību. Konkrētāk, Tiesa attiecīgos Hartas noteikumus interpretēja tā, ka nepieciešami specifiski drošības pasākumi attiecībā uz neatkarīgas iestādes veiktu uzraudzību, sensitīvu datu apstrādi, PDR datu automatizētu apstrādi un nediskrimināciju, PDR datu apstrādes nolūkiem un PDR datu saglabāšanu, izmantošanu, izpaušanu un tālāku nosūtīšanu. Pēc tam, kad Padome 2017. gada decembrī pieņēma sarunu norādes, Komisija 2018. gada jūnijā sāka jaunas sarunas ar Kanādu par PDR.

Kopumā arvien vairāk trešo valstu vāc PDR datus no gaisa pārvadātājiem, un vairākas no tām pēdējo gadu laikā ir vērsušās Komisijā, lai paustu savu ieinteresētību ar ES noslēgt starptautisku nolīgumu par pasažieru datu reģistru. Tā kā nav juridiska pamata atļaut datu pārsūtīšanu, gaisa pārvadātāji saskaras ar tiesību normu kolīziju un riskē ar to, ka tiem tiks piemēroti naudas sodi un citas sankcijas. Vienlaikus Direktīvas (ES) 2016/681 īstenošanas nolūkā ES dalībvalstis trešo valstu gaisa pārvadātājiem pieprasa nosūtīt PDR datus dalībvalstu pasažieru informācijas nodaļām. Vairākas trešās valstis ir atteikušās nosūtīt šādus datus un citas ir draudējušas ar datu nesūtīšanu, jo tām nav iespējams saņemt PDR datus no ES, – tādējādi tiek apdraudēta ES PDR mehānisma efektivitāte.

ES pieeja attiecībā uz PDR datu sūtīšanu uz trešām valstīm tika apstiprināta 2010. gadā¹¹, vēl pirms Direktīvas (ES) 2016/681, ES datu aizsardzības regulējuma reformas un Tiesas

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV L 119, 4.5.2016., 89. lpp.).

⁸ Nolīgums starp Eiropas Savienību un Austrāliju par gaisa pārvadātāju veikto pasažieru datu reģistra (PDR) datu apstrādi

un pārsūtīšanu Austrālijas Muitas un robežapsardzes dienestam (OV L 186, 14.7.2012., 4. lpp.). Pašlaik tiek veikta kopīga šā nolīguma pārskatīšana un izvērtēšana.

⁹ Nolīgums starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm par gaisa pārvadātāju veikto pasažieru datu reģistra (PDR) datu apstrādi un pārsūtīšanu Amerikas Savienoto Valstu Iekšzemes drošības departamentam (OV L 215, 11.8.2012., 5. lpp.).

Pašlaik tiek veikta kopīga šā nolīguma izvērtēšana.

¹⁰ Tiesas (virspalāta) 2017. gada 26. jūlija Atzinums 1/15.

¹¹ Komisijas Paziņojums par vispārējo pieeju pasažieru datu reģistra (PDR) datu nosūtīšanai trešām valstīm, COM (2010) 492 final.

Atzinuma 1/15 pieņemšanas. ES Drošības savienības stratēģija laikposmam no 2020. gada līdz 2025. gadam paredz pieejas pārskatīšanu kā vidēja termiņa darbību¹².

3. NOSTĀJA, KAS JĀIEŅEM SAVIENĪBAS VĀRDĀ

3.1. Konteksts

Savienība stingri atbalsta jaunu starptautisku standartu izstrādi PDR jomā un ir aktīvi palīdzējusi izstrādāt SARP, kas noteikti 9. pielikuma 28. grozījumā.

28. grozījuma 9. pielikuma 9. nodaļas D iedaļas priekšmets attiecas uz jomu, kurā Savienībai ir ekskluzīva kompetence saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 3. panta 2. punkta beigu daļu, jo tas var ietekmēt kopējos noteikumus par PDR un datu aizsardzību.

Tādējādi diskusiju laikā ICAO darba sagatavošanas struktūrās ES dalībvalstu un Komisijas (kā novērotājas) pieeja balstījās uz ievirzēm, kuras izklāstītas Padomes Lēmumā (ES) 2019/2107 (2019. gada 28. novembris), ar ko nosaka Savienības nostāju¹³. Šī nostāja atspoguļo ES tiesiskā regulējuma prasības attiecībā uz PDR un datu aizsardzību, jo īpaši saskaņā ar Direktīvu (ES) 2016/681, Regulu (ES) 2016/679, Direktīvu (ES) 2016/680, kā arī saskaņā ar Hartu, kā tā interpretēta attiecīgajā Tiesas judikatūrā, jo īpaši Atzinumā 1/15.

ES Padome 2020. gada 25. martā apstiprināja turpmāku Savienības nostāju¹⁴ attiecībā uz atbildi uz ICAO vēstuli valstīm Nr. 2020 14E, ar kuras palīdzību notika apspriešanās ar līgumslēdzējām valstīm par SARP projektiem. Nostājā tika pausts gandarījums par darbu, ko ICAO veikusi SARP izstrādē, un uzsvērts, cik svarīga PDR datu apstrādē ir pamattiesību aizsardzība, tostarp persondatu aizsardzība. Tāpēc tā iesniedza redakcionālu priekšlikumu, lai grozītu standartu Nr. 9.34 (toreizējo projektu). Tā mērķis bija pastiprināt šā standarta tekstu, lai nodrošinātu, ka SARP ir skaidri atspoguļota līgumslēdzēju valstu spēja noteikt stingrākas prasības PDR datu nosūtīšanai.

Jāatzīmē, ka pārskatīšanas procesā pēc apspriešanās ar valstīm ICAO sekretariāts neņēma vērā ne ES dalībvalstu iesniegtos redakcionālos ierosinājumus, ne grozījumus, ko bija ierosinājušas citas ICAO līgumslēdzējas valstis, un savā 2020. gada janvāra sanāksmē vienojās saglabāt Pārvaldājumu atvieglošanas pasākumu komisijas sanāksmē pieņemto dokumenta projektu. Tā vietā ICAO sekretariāts ierosināja, ka "valstis, kuras ir iesniegušas priekšlikumus noteikumu grozījumiem, būtu jāaicina iesniegt priekšlikumu(-s) par 9.34. punkta grozījumiem nākamajā Pārvaldājumu atvieglošanas pasākumu komisijas sanāksmē (FALP/12), kas paredzēta 2021. gada jūlijā".

ICAO padomes 2020. gada 23. jūnija sanāksmē, kurā tika pieņemts 28. grozījums, ES dalībvalstis vēlreiz uzsvēra, cik svarīgi ir panākt vajadzīgo līdzsvaru starp datu pieejamību un datu aizsardzību, un atsaucās uz iepriekš minētajām Savienības nostājām, kas iesniegtas apspriešanās ar valstīm procesa laikā. Tās arī uzsvēra, cik svarīgi ir nodrošināt augstu datu aizsardzības līmeni, un skaidri norādīja uz pienākumiem, kas izriet no ES tiesiskā regulējuma. Jo īpaši ES dalībvalstis uzsvēra SARP un jo sevišķi standarta Nr. 9.34 nozīmi, apgalvojot, ka

¹² Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Eiropadomei, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "ES Drošības savienības stratēģija", COM(2020) 605 final.

¹³ Padomes Lēmums (ES) 2019/2107 (2019. gada 28. novembris) par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Starptautiskās Civilās aviācijas organizācijas Padomē saistībā ar Konvencijas par starptautisko civilo aviāciju 9. pielikuma (Pārvaldājumu atvieglošanas pasākumi) 9. nodaļas pārskatīšanu attiecībā uz standartiem un ieteicamo praksi pasažieru datu reģistra datu jomā (OV L 318, 10.12.2019., 117–122. lpp.).

¹⁴ Savienības nostāja attiecībā uz atbildi uz ICAO vēstuli valstīm par Konvencijas par starptautisko civilo aviāciju 9. pielikuma ("Pārvaldājumu atvieglošanas pasākumi") 9. nodaļas pārskatīšanu attiecībā uz standartiem un ieteicamo praksi pasažieru datu reģistra datu jomā apstiprināšana, ST 6744 2020 INIT.

tas būtu jāinterpretē tā, lai valstis saglabātu iespēju pieprasīt no citām līgumslēdzējām valstīm ne tikai pierādīt sava tiesiskā regulējuma atbilstību *SARPs*, bet arī ievērot augstākus datu aizsardzības standartus, jo īpaši attiecībā uz PDR datu nosūtīšanas iespējas nodrošināšanu, ja to prasa attiecīgās valsts tiesiskais regulējums.

3.2. Ierosinātā nostāja

Šis Padomes lēmuma priekšlikums ir nepieciešams, lai *ICAO* vēstulē valstīm EC 6/3-20/71 noteiktajā termiņā pieņemtu nostāju, kas Savienības vārdā jāņem attiecībā uz *ICAO* padomes veikto jauno PDR standartu un ieteicamās prakses pieņemšanu.

Jaunie PDR jomas *SARPs*, kas izklāstīti 28. grozījumā (9. pielikuma 9. nodaļas D iedaļā), lielā mērā atbilst Padomes Lēmumā (ES) 2019/2107 ietvertajai Savienības nostājai. Tajos ir paredzēti vērienīgi datu aizsardzības pasākumi, jo īpaši attiecībā uz datu subjektu tiesībām, neatkarīgas iestādes veiktu uzraudzību, sensitīviem datiem, PDR datu automatizētu apstrādi un nediskrimināciju, PDR datu apstrādes nolūkiem un PDR datu saglabāšanu, izmantošanu, izpaušanu un tālāku nosūtīšanu.

Komisija uzskata, ka *SARPs* ļauj starptautiskā līmenī panākt ievērojamu progresu attiecībā uz PDR datu aizsardzību un izmantošanu teroristu nodarījumu un smagu noziegumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai un saukšanai pie atbildības par tiem. Tāpēc ES dalībvalstīm nevajadzētu sniegt paziņojumus par nepieņemšanu saskaņā ar Čikāgas konvencijas 90. pantu, jo īpaši tāpēc, ka šādi paziņojumi apdraudētu arī centienus noteikt augstākus standartus PDR datu aizsardzībai visā pasaulē, salīdzinot ar pašreizējiem *ICAO* PDR noteikumiem.

SARPs standarta Nr. 9.34 b) punktā ir ņemts vērā arī tas, ka līgumslēdzējas valstis, piemēram, ES dalībvalstis, var paturēt iespēju saglabāt vai ieviest augstāku aizsardzības līmeni saskaņā ar attiecīgo valstu tiesisko un administratīvo regulējumu un noslēgt papildu vienošanās ar citām valstīm, lai paredzētu detalizētākus noteikumus attiecībā uz PDR datu nosūtīšanu. Saskaņā ar ES tiesību aktiem aviokompānijām, nosūtot ES apstrādātus PDR datus tiesībaizsardzības iestādei trešā valstī, jo īpaši jāievēro Vispārīgās datu aizsardzības regulas V nodaļas prasības un prasības, kas izriet no Hartas, kā noteikts jo īpaši Tiesas Atzinumā 1/15. Šīs prasības ir precīzākas par tām, kas paredzētas saskaņā ar 28. grozījumā iekļautajiem PDR jomas *SARPs*.

Šajā kontekstā standarta Nr. 9.34 a) punktā ir paredzēts, ka līgumslēdzējas valstis nedrīkst kavēt vai neļaut veikt PDR datu nosūtīšanu uz citu līgumslēdzēju valsti, kura nodrošina atbilstību *SARPs*; pašreizējā standarta Nr. 9.34 formulējumā no Eiropas Savienības un tās dalībvalstu viedokļa nav pietiekami juridiski skaidri norādīts, ka ES dalībvalstīm nav liegts noteikt šīs prasības neatkarīgi no standarta Nr. 9.34.

Šā iemesla dēļ Komisija uzskata, ka dalībvalstīm būtu saskaņā ar Čikāgas konvencijas 38. pantu jāpaziņo par atšķirību. Šādai atšķirībai, kas aprakstīta šā Padomes lēmuma priekšlikuma pielikumā, vajadzētu būt stingri ierobežotai ar to, kas ir nepieciešams, lai novērstu jebkādas šaubas par ES dalībvalstu prerogatīvu noteikt stingrākas prasības PDR datu nosūtīšanai uz trešām valstīm un līdz ar to arī kavēt šādu nosūtīšanu, ja attiecīgās prasības nav izpildītas.

4. JURIDISKAIS PAMATS

4.1. Procesuālais juridiskais pamats

4.1.1. Principi

LESD 218. panta 9. punktā paredzēti lēmumi, ar kuriem nosaka “*nostāju, kas Savienības vārdā jāapstiprina kādā ar nolīgumu izveidotā struktūrā, ja šāda struktūra ir tiesīga pieņemt*

lēmumus ar juridiskām sekām, izņemot lēmumus, kas papildina vai groza attiecīgajā nolīgumā noteikto iestāžu sistēmu”.

LESD 218. panta 9. punktu piemēro neatkarīgi no tā, vai Savienība ir attiecīgās struktūras locekle, vai nolīguma puse¹⁵.

Jēdziens “*lēmumi ar juridiskām sekām*” ietver aktus, kam ir juridiskas sekas saskaņā ar starptautisko tiesību normām, kuras reglamentē attiecīgo struktūru. Tas ietver arī instrumentus, kam nav saistoša spēka saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, bet kas “*var būtiski ietekmēt Savienības likumdevēja pieņemtā tiesiskā regulējuma saturu*”¹⁶.

4.1.2. *Piemērošana konkrētajā gadījumā*

ICAO ir struktūra, kas izveidota ar starptautisku nolīgumu, proti, Čikāgas konvenciju.

Čikāgas konvencijas 9. pielikuma 28. grozījumā ir ietverti standarti, kas principā ir saistoši ICAO dalībniekiem, tostarp Savienības dalībvalstīm, un tādējādi tas ir akts ar juridiskām sekām. Tomēr dažas no šīm juridiskajām sekām ir atkarīgas no tā, vai tiek paziņots par atšķirībām, un no šādu paziņojumu satura. Tāpēc Savienības nostājas pieņemšana attiecībā uz šādu paziņojumu veikšanu ietilpst LESD 218. panta 9. punkta darbības jomā.

Standartu un jebkādu paziņojamo atšķirību juridiskās sekas ietilpst jomā, uz kuru attiecas Savienības noteikumi, jo īpaši Direktīva (ES) 2016/681, kā arī esošie un turpmākie starptautiskie nolīgumi par PDR starp ES un trešām valstīm. Tas nozīmē, ka saskaņā ar LESD 3. panta 2. punktu Savienībai šajā jautājumā ir ekskluzīva kompetence.

Paziņojums par atšķirībām nenozīmē, ka būtu jāpapildina vai jāgroza Čikāgas vienošanās iestāžu sistēma.

4.2. **Materiālais juridiskais pamats**

4.2.1. *Principi*

Lēmumam, ko pieņem saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu, materiālais juridiskais pamats galvenokārt ir atkarīgs no tā, kāds mērķis un saturs ir tiesību aktam, attiecībā uz kuru Savienības vārdā tiek ieņemta nostāja. Ja tiesību aktam ir divi mērķi vai divi komponenti un viens no tiem ir atzīstams par galveno, bet otram ir pakārtota nozīme, tad lēmums, ko pieņem saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu, jābalsta uz viena materiālā juridiskā pamata, proti, tā, ko prasa galvenais jeb dominējošais mērķis vai komponents.

Ja ar tiesību aktu vienlaikus vēlas sasniegt vairākus mērķus vai tam ir vairāki komponenti, kuri ir nesaraujami saistīti un no kuriem neviens nav pakārtots citam, saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu pieņemama lēmuma materiālajā juridiskajā pamatā izņēmuma kārtā jāietver dažādie atbilstīgie juridiskie pamati.

4.2.2. *Piemērošana konkrētajā gadījumā*

Čikāgas konvencijas 9. pielikuma 28. grozījuma mērķi un komponenti attiecas uz datu aizsardzību un policijas sadarbību. Šie elementi ir nesaraujami saistīti un neviens nav pakārtots otram.

Tāpēc ierosinātā lēmuma materiālajā juridiskajā pamatā ir šādi noteikumi: LESD 16. panta 2. punkts un 87. panta 2. punkta a) apakšpunkts.

¹⁵ Tiesas spriedums, 2014. gada 7. oktobris, Vācija/Padome, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 64. punkts: “[..] Savienība, lai arī tā nav pievienojusies OIV nolīgumam, var noteikt nostāju, kas tās vārdā jāapstiprina attiecībā uz šiem ieteikumiem, ņemot vērā to tiešo ietekmi uz Savienības *acquis* šajā jomā.”

¹⁶ Tiesas spriedums, 2014. gada 7. oktobris, Vācija/Padome, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61.–64. punkts.

4.3. Secinājums

Par ierosinātā lēmuma juridisko pamatu būtu jānosaka LESD 16. panta 2. punkts un 87. panta 2. punkta a) apakšpunkts saistībā ar LESD 218. panta 9. punktu.

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par nostāju, kas Starptautiskajā Civilās aviācijas organizācijā Eiropas Savienības vārdā jāieņem jautājumā par Konvencijas par starptautisko civilo aviāciju 9. pielikuma D iedaļas 28. grozījumu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 16. pantu 2. punktu un 87. panta 2. punkta a) apakšpunktu saistībā ar tā 218. panta 9. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- 1) Konvencija par starptautisko civilo aviāciju ("Čikāgas konvencija"), kas regulē starptautisko gaisa transportu, stājas spēkā 1947. gada 4. aprīlī. Ar to tika izveidota Starptautiskā Civilās aviācijas organizācija (ICAO).
- 2) Savienības dalībvalstis ir Čikāgas konvencijas līgumslēdzējas valstis un ICAO locekles, savukārt Savienībai ir novērotājas statuss konkrētās ICAO struktūrās, tai skaitā asamblejā un citās tehniskās struktūrās.
- 3) Ievērojot Čikāgas konvencijas 54. panta 1) punktu, ICAO padomei ir jāpieņem starptautiski standarti un ieteicamā prakse (SARPs).
- 4) Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) Drošības padome 2017. gada 21. decembra Rezolūcijā 2396 (2017) ("ANO DP Rezolūcija 2396 (2017)") nolēma, ka ANO dalībvalstīm ICAO standartu un ieteicamās prakses īstenošanas nolūkā ir jāattīsta spēja vākt, apstrādāt un analizēt pasažieru datu reģistra (PDR) datus un jānodrošina, ka visas to kompetentās valsts iestādes, izmantojot PDR datus un apmainoties ar tiem nolūkā novērst, atklāt un izmeklēt teroristu nodarījumus un ar tiem saistītus ceļojumus, pilnībā ievēro cilvēktiesības un pamatbrīvības.
- 5) Turklāt ANO DP Rezolūcijā 2396 (2017) ICAO tika mudināta sadarboties ar tās līgumslēdzējām valstīm nolūkā noteikt PDR datu vākšanas, izmantošanas, apstrādes un aizsardzības standartu.
- 6) Standarti un ieteicamā prakse attiecībā uz PDR ir izklāstīti Čikāgas konvencijas 9. pielikuma (Pārvaļājumu atvieglošanas pasākumi) 9. nodaļas D iedaļā. Minētos standartus un ieteicamo praksi papildina papildu norādījumi, jo īpaši ICAO dokuments Nr. 9944, kurā izklāstītas pamatnostādnes par PDR datiem.
- 7) ICAO padome 2020. gada 23. jūnijā pieņēma Čikāgas konvencijas 9. pielikuma 28. grozījumu, ar ko tā D iedaļā noteikts jauns SARPs kopums tās līgumslēdzējām valstīm, lai šīs valstis attīstītu spēju vākt, izmantot, apstrādāt un aizsargāt PDR datus par lidojumiem uz to teritoriju un no tās, pamatojoties uz atbilstīgu tiesisko un administratīvo regulējumu.

- 8) Saskaņā ar Čikāgas konvencijas 90. pantu, ja vien lielākā daļa līgumslēdzēju valstu nav darījušas zināmu savu nepiepriekšēšanu, 28. grozījums stājas spēkā trīs mēnešus pēc nepiepriekšēšanas paziņošanas termiņa beigām.
- 9) Saskaņā ar Čikāgas konvencijas 38. pantu jebkura līgumslēdzēja valsts, kurai nav iespējams visos aspektos izpildīt jebkuru šādu starptautisku standartu vai procedūru vai pēc to grozīšanas pilnībā saskaņot savus noteikumus vai praksi ar jebkuru starptautisku standartu vai procedūru vai kura uzskata par nepieciešamu pieņemt noteikumus vai praksi, kas jebkurā attiecīgā aspektā atšķiras no starptautiskā standartā noteiktā regulējuma vai prakses, nekavējoties paziņo ICAO par atšķirībām starp tās praksi un ar starptautisko standartu noteikto praksi. Šāda atšķirību paziņošana ietekmē ICAO pieņemto standartu juridiskās sekas. Tāpēc Savienības nostāja šajā jautājumā ir jānosaka saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu.
- 10) Grozījums Nr. 28 tika paziņots ICAO līgumslēdzējām valstīm ar vēstuli valstīm Nr. EK 6/3-20/71. Saskaņā ar minēto vēstuli valstīm par jebkādam atšķirībām no šā grozījuma un par atbilstību tam jāpaziņo līdz 2021. gada 30. janvārim.
- 11) Savienība ir pieņēmusi kopīgus noteikumus par PDR datiem Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2016/681¹⁷, kuras darbības joma lielā mērā pārklājas ar to jomu, uz kuru attiecas 28. grozījumā iekļautie standarti un ieteicamā prakse. Direktīva (ES) 2016/681 jo īpaši ietver visaptverošu noteikumu kopumu, kuru mērķis ir aizsargāt pamattiesības uz privātumu un persondatu aizsardzību saistībā ar gaisa pārvadātāju veikto PDR datu nosūtīšanu uz dalībvalstīm un šādu datu apstrādi nolūkā novērst, atklāt un izmeklēt teroristu nodarījumus un smagus noziegumus un saukt pie atbildības par tiem.
- 12) Savienība ir arī pieņēmusi tiesību aktus par persondatu aizsardzību, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679¹⁸ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/680¹⁹, kuru piemēro PDR datu apstrādei, ko attiecīgi veic gaisa pārvadātāji un citi privāti operatori un iestādes, kuru kompetencē ir novērst, izmeklēt, atklāt noziedzīgus nodarījumus, saukt pie atbildības par tiem un izpildīt kriminālsodus, tostarp aizsargāt pret draudiem sabiedriskajai drošībai un tos novērst.
- 13) Turklāt pašlaik attiecībā uz PDR datu apstrādi un nosūtīšanu ir spēkā divi starptautiski nolīgumi starp Savienību un trešām valstīm, proti, Austrāliju²⁰ un Amerikas Savienotajām Valstīm²¹. Eiropas Savienības Tiesa 2017. gada 26. jūlijā sniedza

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/681 (2016. gada 27. aprīlis) par pasažieru datu reģistra (PDR) datu izmantošanu teroristu nodarījumu un smagu noziegumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai un saukšanai pie atbildības par tiem (OV L 119, 4.5.2016., 132. lpp.).

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula), (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

¹⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV L 119, 4.5.2016., 89. lpp.).

²⁰ Nolīgums starp Eiropas Savienību un Austrāliju par gaisa pārvadātāju veikto pasažieru datu reģistra (PDR) datu apstrādi un pārsūtīšanu Austrālijas Muitas un robežapsardzes dienestam (OV L 186, 14.7.2012., 4. lpp.).

²¹ Nolīgums starp Amerikas Savienotajām Valstīm un Eiropas Savienību par pasažieru datu reģistra datu izmantošanu un pārsūtīšanu Amerikas Savienoto Valstu Iekšzemes drošības departamentam (OV L 215, 11.8.2012., 5. lpp.).

Atzinumu 1/15²² par paredzēto starptautisko nolīgumu starp Savienību un Kanādu par PDR datu pārsūtīšanu un apstrādi (parakstīts 2014. gadā).

- 14) Ar 28. grozījumu pārskatītās Čikāgas konvencijas 9. pielikuma 9. nodaļas D iedaļas ar PDR saistītie aspekti attiecas uz jomu, kurā Savienībai ir ekskluzīva kompetence saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 3. panta 2. punktu, jo tas var ietekmēt kopīgos noteikumus par PDR datu aizsardzību un apstrādi.
- 15) Tādējādi Savienības nostāja šajā jautājumā nolūkā izstrādāt pašreizējo 28. grozījumu tika pieņemta saskaņā ar Padomes Lēmumu (ES) 2019/2107²³. Šī nostāja atspoguļo prasības, kas noteiktas Savienības tiesību aktos par persondatu aizsardzību un PDR datu nosūtīšanu uz trešām valstīm, jo īpaši saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679, Direktīvu (ES) 2016/680 un Direktīvu (ES) 2016/681, kā arī prasības, kas izriet no Eiropas Savienības Pamattiesību hartas, kā to interpretējusi Eiropas Savienības Tiesa, jo īpaši Atzinumā 1/15. Šī nostāja bija būtiska diskusijās, kas notika ICAO darba sagatavošanas struktūrās, kā arī galīgajam balsojumam ICAO padomē.
- 16) 28. grozījumā ietvertie *SARPs* lielā mērā atbilst ar Padomes Lēmumu (ES) 2019/2107 ieņemtajai Savienības nostājai, un tajos ir paredzēti vārienīgi datu aizsardzības pasākumi, jo īpaši attiecībā uz datu subjektu tiesībām, neatkarīgas iestādes veiktu uzraudzību, sensitīviem datiem, PDR datu automatizētu apstrādi un nediskrimināciju, PDR datu apstrādes nolūkiem un PDR datu saglabāšanu, izmantošanu, izpaušanu un tālāku nosūtīšanu.
- 17) Tāpēc, ņemot vērā to, ka 28. grozījums ļautu starptautiskā līmenī panākt ievērojamu progresu attiecībā uz PDR datu aizsardzības standartiem, ES dalībvalstīm nevajadzētu sniegt paziņojumus par nepieņemšanu saskaņā ar Čikāgas konvencijas 90. pantu.
- 18) Tomēr prasības, kas izriet no Savienības tiesību aktiem attiecībā uz PDR datu nosūtīšanu un apstrādi, ir precīzākas nekā *SARPs*, kas iekļauti 28. grozījumā.
- 19) Standarta Nr. 9.34 a) punktā ir paredzēts, ka līgumslēdzējas valstis nedrīkst kavēt vai neļaut veikt PDR datu nosūtīšanu uz citu līgumslēdzēju valsti, kura nodrošina atbilstību *SARPs*. Lai gan saskaņā ar standarta Nr. 9.34 b) punktu līgumslēdzējas valstis patur iespēju saglabāt vai ieviest augstāku aizsardzības līmeni saskaņā ar attiecīgo valstu tiesisko un administratīvo regulējumu un noslēgt papildu vienošanās ar citām valstīm, lai paredzētu detalizētākus noteikumus attiecībā uz PDR datu nosūtīšanu, standarta Nr. 9.34 pašreizējais formulējums no Eiropas Savienības un tās dalībvalstu viedokļa nav pietiekami juridiski precīzs – tajā nav pietiekami skaidri norādīts, ka ES dalībvalstīm nav liegts noteikt šīs prasības neatkarīgi no standarta Nr. 9.34.
- 20) Šādos apstākļos, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem un *SARPs*, dalībvalstīm būtu oficiāli jāpaziņo par atšķirību Čikāgas konvencijas 38. panta nozīmē. Šādai atšķirībai būtu jāattiecas tikai uz 9. pielikuma 9. nodaļas D iedaļas standartu Nr. 9.34, kas pārskatīts ar 28. grozījumu.
- 21) Tāpēc ir lietderīgi attiecīgi noteikt Savienības nostāju,
- 22) Īrijai Direktīva (ES) 2016/681 ir saistoša, un tādēļ tā piedalās šā lēmuma pieņemšanā.

²² Tiesas (virspalāta) 2017. gada 26. jūlija Atzinums 1/15 (ES un Kanādas PDR nolīgums), ECLI:EU:C:2017:592.

²³ Padomes Lēmums (ES) 2019/2107 (2019. gada 28. novembris) par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Starptautiskās Civilās aviācijas organizācijas Padomē saistībā ar Konvencijas par starptautisko civilo aviāciju 9. pielikuma (Pārvadājumu atvieglošanas pasākumi) 9. nodaļas pārskatīšanu attiecībā uz standartiem un ieteicamo praksi pasažieru datu reģistra datu jomā (OV L 318, 10.12.2019., 117. lpp.).

- 23) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un Dānijai šis lēmums nav saistošs un nav jāpieņem.
- 24) Savienības nostāja būtu jāpauž dalībvalstīm,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Nostāja, kas Savienības vārdā jāieņem, atbildot uz Starptautiskās civilās aviācijas organizācijas (ICAO) 2020. gada 17. jūlija vēstuli valstīm Nr. EC 6/3-20/71, ir izklāstīta šā lēmuma pielikumā.

2. pants

Lēmuma 1. pantā minēto nostāju pauž dalībvalstis.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē,

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*